

Bana Taş Kalpli Diyorlar

— Ayşe Manav · 23 Aralık 2012

Bana taş kalpli diyorsun, ama geçen zamanda nasıl katılaştığımı görüyorsun.
Kalbimin sadece bir yanına bakıyorsun.
Seni sevemediğim için beni buzdan heykel sanıyorsun.

Belki de haklısın, bir yanımda taş gibi, dağ gibi hala ayakta, dimdik durabilmenin verdiği gurur, diğer yanda bu gururdan eriyip giden yumuşacık bir yürek taşımak, acını acım, kederini keder, gözyaşına gözyaşı, için için seninle ya da herkesle bir olan bir yürek benimki.
Zaman ne kadar katılaştırmış olsa da pamuk gibi bir yürek benimki.

Belki de seni sevemediğim için böyle düşünüyorsun.
Bir gün kalbimin kapısını kim çalacak bilmiyorum, ama bildiğim bir şey var yüreğimde gizlenen, onu görüyorum.
Ona bir de isim takıyorum, mavi sevdam diyorum.

İçimdeki mavi umutlara ancak benim gibi gören gözler ulaşacak bunu çok iyi biliyorum ve işte ben o zaman kalbimi ona adıyor, onu seviyorum.

Sen geldiğinde, ılık bir meltem esintisiyle yüreğimde yerini bulacaksın.
Kimsin, nesin, nasıl birisin hiç bilmiyorum ama gelişin, ışığın etrafında dönen ateş böcekleri gibi beni saracak, ancak bir tek sana yön bulacak.
Bu yürek senin olacak.

Seni beklemek, her şeye rağmen bir yerlerde var olduğunu bilmek ve bir gün çıkıp geleceğin günü sabırsızca beklemek.
Kim olduğunu bilmeden varlığından o kadar emin olmak ve günler, aylar sürse de seni beklemek yine de güzel.
Belki hiçbir zaman gelmeyeceksin, belki de çok yakında gelip beni bulacaksın, varlığını hissettiğime göre bir yerlerde sende beni aramaktasın.
Ben buradayım.
Eş ruhum gel bul beni...

Sensiz ne kadar katlanmak zor olsa da bu hayatın yüküne, varlığını hissetmek güç verir yüreğime, sensiz ne kadar katlanmak zor olsa da sensizliğe, bekliyorum bir gün geleceksin diye.
Ruhuma aktığın o ilk anda, kalbim senin, farkına varmadan da, o ilk bakışta ilk sözde sen de anlarsın ruhuna girdiğimde, beklediğim, özlediğim, nerelerdeydin onca zaman, yolunu gözlediğim.

Mavi düşlerini kurduğum, gece gündüz beklemekten yorulduğum, hayalde olsan yanımda hep solduğum, neredesin...

Gel artık...

Hayalimde değil yanımda olmalısın, benim için değil, sen istediğin için kalmalısın, sev diye değil, aşkı bulmalısın, benim için değil, kendin için ruhuma doğmalısın.

Gel artık seni çok özledim.

Yine bahar geldi mavi sevdam, ağaçlar çiçek açtı da sen hala gelmedin. Gecelerimin şafağı bitti, ömrüm geçti de, sen hala gelmedin. Bir düşü kovalarken seneler akıp geçmiş, fark etmedim, saçlarıma aklar düşmüş meğer şimdi gördüm, ama sen hala gelmedin. Beklemekten yorulmuş yüreğim, geçen zamana yenildim.

Ama sen hala gelmedin.

Kara gecelerin bağrından çıkmalıyım artık, seheri kızıl değil, mavi sabaha uyanmalıyım artık.

Sen gelsen de gelmesen de mavi sevdam, yarınlara umutla bakmalıyım artık.

Seni bekledim bunca zaman, ömrümün en güzel çağında sendin içimdeki yalan.

Bir hayale, bir düşe yenik düştü zaman, saçlarıma aklar geldi ama sen hala gelmedin mavi sevdam.

Yılların yorgunluğu derin izler bırakmış yüzümün her santiminde, gözlerimin feri sönmüş sen gelmedikçe, uğruna bir ömür geçmiş yüreğim demlenmekte.

Ölümün ılık nefesi sonbaharımda beni beklemekte

Artık ister gel mavi sevdam, istersen hiç gelme.

Seneler geçti bir hayalin peşinde, ne gelen oldu, ne de kapımı çalan, beklediğim sendin ama düşlerini yaşadığım sen, başka sendin gözlerimde, sözlerimde bile başka senli kelimeler...

Sendin beklediğim her zaman.

Şimdi düşlerimin sonbaharındayım, fark etmez artık gelsen de inan.

Öylesine yorulmuşum ki, sevmeye bile dermanım kalmadı,

Buz kesti yüreğim, buna da inan.

Sevmeyen yürek zamanla nasırlaşır derlerdi, inanmazdım.

Öylesine nasırlaşmışım ki, kabuk kabuk yüreğim, sevenlerini görmeyen, bir inat uğruna kör olmuş gözlerim, sözlerim artık gecenin alacakaranlığı.

Gelme artık fark etmez inan, sevgi nehrini yüreğimden taşıyıp çevreme hayat verdim, yeşerttim sevgi tohumlarını ama çöle döndüm ben.

İşte bana kalan.

Nasır tutmuş bir yürek, bir damla suya, sana, hasret ben.

Neydi beni sana bağlayan, hiç anlamadım, anlayamadım, haysiyet, onur, gurur belki de bunlardı, beni böyle tek başına koyan.

Yalnızım işte, yapayalnız,

Tek başına gidiyorum ömrümün sonuna ben.

Ayşe MANAV